

21

Pri. 11. Rubr. 229

DISPUTATIO JURIDICA
 SISTENS PROBLEMA *1709, 1.*
 THEORETICO PRACTICUM
 UTER EX DI
 VERSIS RETRAHEN
 TIBUS POTIOR?

2

P. 118

QUAM
 ASSISTENTE DIVINA GRATIA
In Inchyta Academia Marburgensi

Sub
 PRÆSIDIO
 IOHAN. WILHELMI

Waldschmiedt/

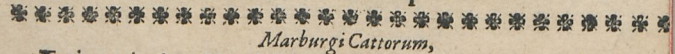
J. U. L. & PROFESSORIS EXTRAORDIN.
 MORALIUM & CIVILIU ORDINARI,

Publica Disquisitioni
 Ad Diem 7 Septemb. MDCCIX.
subjiciet

A. & R.

ERNESTUS WILH. CHRIST,
 Steinfurto Westphalus.

Marburgi Cassorum,
 Typis exprimebant Hæred. Johannis Jodoci Kürsncri, Acad. Typogr.

DISPUTATIO JURIDICA
 SISTENS PROBLEMA
 THEORETICO PRACTICUM
 UTER EX DI
 VERSIS RETRAHEN
 TIBUS POTIOR
 QUAM
 ASSISTENTE DIVINA GRATIA
 In Insula Academia Marburgensi
 PRÆSIDIO
 JOHANNI WILHELMO
 (Signature)
 I. L. & PROFESSORIS EXTRAORDIN.
 MORALIUM & CIVILIUM ORDINARI.
 Publice Disputationi
 die 14. Decembris MDCCLXIX.
 A. & R.
 ERNESTUS WILHELMUS CHRISTI
 Scituromo Westphalis
 (Signature)
 Typis expensis & ceteris Johannis Josephi Hartmanni, Acad. Typogr.

SERENISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO.

D O M I N O
MAXIMILIA
NO HASSIÆ LAND-
GRAVIO, PRINCIPI
HERSFELDÆ, COMITI CAT-
TIMELIBOCI, DECIAE, ZIEGEN-
HAINÆ, NIDDÆ ET SCHAUM-
BURGI &c. &c. FOEDERATI BELGII BIGÆ
COHORTIUM PEDESTRIUM CHI-
LIARCHÆ STRENUISSIMO

PRINCIPI & DOMINO MEO
CLEMENTISSIMO.

*Serenissime Princeps,
Domine Clementissime.*

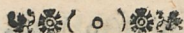
*I**N communi Europa tumultu, dum contra hostes tot gladii stringuntur, dum urbibus obsessis tot machina admoventur, dum denique TE IPSUM in castris arma undique circumstrepunt, veniam tamen, ut confido, teneritati meæ dabis mitissimè, si audeam chartis his obstrepere & præsentem ante pedes TUOS disputationem subjectissime deponere. Equidem proverbium est per-vulgatum: Artem & Martem non bene convenire, atque existimaverit quis, ad castra*
Martis

Martis non admittenda, qua geruntur in Musarum castris, neq; enim bellicos apparatus, hostilia molimina, consiliaq; sagi socia permittere, ut iisdem manibus gladii libriq; tractentur. At verò quid huic opinioni magis potest adversari, quam optima rerum magistra, experientia ipsa? Etenim è gravissimis veterum Scriptoribus accepimus, multarum terrarum gentiumq; victorem Pompejum in ipso civili bello literarum studiis delectatum fuisse. Insuper in bello Mutinensi Antonius & Augustus dicendi artem excoluerunt, ut non solum corpora ferro, sed & animos suada vincere assuescerent. Quid? quod Alexander Magnus, maximum terrarum orbis Monarcham Darium bello aggressus, & exercitu hostilem tenens agrum, non modo Homero indormivisse, sed etiam in Prætorio suo libris invigilasse & iisdem tertiam noctis partem quotidie impendisse legatur. Quæ quidem & alia innumera TE CLEMENTISSIME DOMINE haud fugientia mihi persuadent fore, ut patiaris meam

inter victrices hederam TIBI serpere lauros.

Ut à curis, quas bellum sibi vindicat, non prorsus alienas putes, quæ ad Eruditionis sacraria in iisque edita specimina TE cultu vocant submississimo; dumq; singularè TUAM in literas animi propensionem considero, tantam, ut Eruditissimos Hassie PRINCIPES in TE redire vos visuri simus, illa mihi spe blandior huic exercitationi eò minus aditum ad castra, ad militantem in iis Principem interclusum iri, Principem inquam, imitatem doctrinae sapientiæq; Deam Minervam, quæ sicut i mente & hasta preliatur, ita SERENISSIME HEROS,

mente

mento manūq. strenuus egregiorū belli Ducum partes ubiq. tue-
ris, quos non magis corporis robore, quam consilio & sapientia
hostes vincere constat, quos Xenophon mentis, quam corporis vi-
ribus majora per agere affirmat, quo factum, ut Iphicratis, E-
paminonda, Hannibalis, Caesaris & his similiarum belli Ducum
prudentia posteritatis ad memoriam tantis elogiis transmittetur.
Quicquid id est ad Clementiam tamen TUAM im-
primis mihi confugiendum censeo, ut eadem disputationem
hanc non penitus aspernetur, ut si quid humillimo animi docu-
mento deest, indulgentissime suppleat. Hoc ipsum excitabit
me ad Numen pro TUA totiusque SERENISSIMÆ DO-
MUS HASSIACÆ salute ardentius implorandum, ut in-
ter illos qui pro Augusta Stirpis prosperitate certatim vota
fundunt calidissima, nemini concedat.

Serenissime Princeps,

Domine Clementissime

SERENITATIS TUÆ,

Subiectissimus servus

ERN. WILH. CHRIST.

Q. D. B. V.

Quod de Legibus & institutis Germaniæ jam olim Fridericum I, Imp. dixisse, Radevicus in ejus gestis apud Urstisium Tom. 1. Scrips. rer. Germ. pag. mihi 467. memorat: Duo sunt quibus nostrum regi oportet Imperium, *Leges sanctæ Imperatorum & usus bonus prædecessorum & patrum nostrorum*, illud intuitu Juris quò hodiernum utitur privati non minus, quam publici, rerum evidentia suffragante usu venit. Quemadmodum enim plurima ad Imperiû statum pertinentia, non tam expressis Legibus liquido definita, quam ab observantiâ & consuetudine diuturnâ potius dependent, ità jus privatum quod attinet, receptis in vim Juris communis venerandis LL. Romanis, ut loquitur *can. nemo Caus. 16. quæst. 1.* illa receptio haud quaquam ità facta quasi solis illis deinceps vivendû, & quicquid olim majorum moribus introductum, abhinc cum lance & licio explosum foret, contrarium enim, si quis dubio locus esset, nõ una Constitutionum Imperii, Jus commune & receptos mores, rationalibes tamen invicem jungens, satis evinceret, Luculentum hujusmodi juris per mores retenti exemplum nobis

nobis præbet retractus in primis gentilitius, qui antiquissimis quarundum regionum Germaniæ moribus introductus, vid. Lindenbrog. *Cod. LL. Antiqu. Leg. Baju. tit. 14. & 16. Sächs. Land. Recht Art. 34. & 62.* ac deinceps cum reciperetur Jus Romanū licet ejus intuitu exorbitans esset, retentus, hodiernum unā cum aliis speciebus in plurimis Germaniæ regionibus observatur. In Hassiā nostrā quotidianus usus fori illam observantiam plurimū specierū retractus liquidò comprobat. Add. exemplū Juris Provinc. Hass. in quò *cap. 26. libr. 70.* sic scriptum legitur: **Es seynd auch andere mehrere Ursachen/ welche Nāherkauff geben als Blutverwandschaft/ nemlich Pfand, gemein u. Nachbarschaft/ den wer eines verkaufften Guts halben/ mit dem Verkaufser in unzertheilter Gemeinschaft sitzet/ oder dessen Guts Gegenwechsel/ oder auch ein ander nechst daran grāng- und stoffendes Gut hat/ oder so ihm dasselbe verhypotheciret/ und zum Unterpand eingesetzt/ oder verschrieben ist/ der wird billig einem frembden Kauffer vorgezogen; quamvis enim, Serenissim. Legislatoꝝ promulgatio & confirmatio eidem nondum accesserit, ipsa tamen conceptio quid moribus & usu fori jam obtineat, non uno prodit argumento.**

§. II. Enimverò cum in foro nil ferme frequentius usurveniat quàm ut plures simul ex eodem vel diversis fundamentis ad retractum contendant, & hic societatem præterdat, ille vicinitatem, alius sanguinis Jure se munitum dicat, alius dominium pactum vel aliud quid alleget; visum operæ pretium fuit, speciminis Academici loco species illas inter se conferre, & cui ex pluribus retractum quærentibus, prærogativa competat, inquirere. Ad quod propterea, Divino implorato auxilio me nunc accingo.

§. III.

§. III. Jus retractus seu protimisco (quæ tamen propriè loquendo ità differunt, ut illud venditionem completam rescindendi, hoc eandem impediendi facultatem denotet; Vid. Dn. Stryck. *Exam. jur. feud. cap. 20. qß. 3.*) definitur, jus prælationis certis personis competens ad rem venditam & alienatam æquali pretio redimendam. Böckelm. *ad ff. de Resc. vend. num. 5.* Cumque notissimâ divisione, retractus vel (1.) à jure, scripto, & tum vel lege quò pertinet creditum *l. 16. de reb. auct. jud. possid.* vel Constitutionibus Principum, quo referenda *l. 1. C. de metallar. dominium directum l. f. C. de emphyt. retractus territorialis l. un. C. non lic. habitat. metroc.* Et non scripto, qui consuetudini primitias debet, quorsum referas eum qui ex capite consanguinitatis, reunionis, vel communionis oritur, &c. vel (2.) ab homine constituatur idq; vel ultima voluntate: *argum. l. 69 §. 3. de legat. 2.* vel pactis & stipulationibus *l. 7. C. de pactis inter emph.* qui conventionalis audit. De singulis præcipuarum specierum quantum jus præferentiæ attinet, reliqua enim ratio instituti non admittit, secundum prælationis ordinem agemus.

§. IV. Quemadmodum in conflictu legum utrinque quidem validarum, sed ob rei de quâ agitur indolem circumstantias, aut personarum qualitatem inter se pugnantium unicè quæritur utra lex potentior, Quintil. *lib. 7. Institut. Orat. cap. 8.* ità in hoc quoque concursu specierum retractus dispiciendum utra potior. Et quoniã illa, quæ publicam utilitatem respiciunt privatorum commodis anteponenda *l. 3. C. de primipilo* primus omninò locus assignandus juri, quod fisco in metallis *ex d. l. 1. C. de metall.* competere diximus, vigore cujus metallarius aliusq; cujus nomine metalla eruntur [fiscus enim in tertio, qui ea jam

B

tum

tum acquisita rursus distrahit, & pertinet *d. l. i.* utpote libertati commerciorum adversa ad venditionem primam non ulteriorem add. Brunn. *ibid. num. 2.*] metalla venditurus, illa fisco prius offerre tenetur, qui proinde non solum cognatis venditoris, aliisque proximioribus, sed & creditoribus in subhastatione ex eodem publicæ utilitatis fundamento, potior censendus erit, cum enim fiscus justum metallorum pretium solvat, neque jus percipiendi metalla privatis aliter, quàm sub lege retractus concessum sit, creditores nec læduntur, nec ipsorum tantopere interesse videtur.

§. V. Hanc fisci prerogativam hodiernum obtinere, eò magis dicendum, quo certius est, metallifodinas ad regalia pertinere, quamvis enim nonnulli, quos allegat Linn. *ad A. B. cap. 9 Obs. 1.* in eà sint opinione, quoad licentiam fodiendi metalla hodiernum obtinere dispositionem juris Romani & Afflictus Dec: 321. scribat, amantibus Deum non esse dicendum per *can. un. 2. Feud. 56.* correctum esse jus vetus, illi tamen, non quidem adeò per d. textum (eò quod recensus regalium ibidem factus localis sit & ad regnum Germanorum in Italiâ, quod Longobardicum vocatur, tantum pertineat, proindeque ad Imper. Germ. aliave regna pro regula assumi nequeat) quàm potius Constitutione Henrici VI. apud Goldast. *Tom. 3. Const. Imp. p. 362.* *ibicum omnis argentifodina ad jura spectet Imperii & inter Regalia nostra sit computata &c.* Itemque A. Bullâ *cap. 9.* ubi Imperator speciali privilegio metalli fodinas & mineras Regi Bohemiæ & Electoribus concessit; Denique quod alios Regionum Dominos atinet, quibus jure superioritatis territorialis idem jus competit (add. *Recesf. Imp. de anno 1551. S. weiter so segen*) notoria Germaniæ confue-
tu-

tudine, vigore cujus metalla in propriis vel alienis fundis, inventa Principi addicuntur, manifestè repelluntur Vid. Knichen, de Saxon. non prov. jure cap. 5. num. 109. Stryck de J. Princip. circa auri & argentif. c. 2. n. 38. Carpz. de L. R. G. c. 3. Sect. XI. Lyncker Resp. 11. Eò magis, inquam, jus illud fisco hodie afferendum, etiam quoad metalli fodinas ipsas privatis concessas, si illas in totum vel pro parte alienent, ut in iis non tantum extraneis, sed & indigenis præferendus sit; Notanter inde Seckendorf. **E. Fürsten Staat part. 3. c. num. 3.** Ferner entspringet auch aus dem Berg Regal der Vorkauff an denen Metallen welche die privat gewercke gewinnen / sonderlich am Silber damit dasselbe desto besser im Land zum behuef der Münze gebraucht werden könne add. Zigler. de Jur. Maj. Lib. 2. Cap. 19. §. 8. In eo verò Jctis quibusdam superiorum seculorum, qui sæpius finitima quævis ad vicina trahere solebant, subscribendum non est, quando modò dicta ad quasvis alias res sive mobiles sive immobiles, & quod coloni fructus distrahere volentes, illos primùm domino offerre teneantur, extenderunt: argum: l. 12. §. 2. 13. l. 67. de usufr. Vid: D. Lynker Dec. 347. Perez ad d. l. 1. C. de Metall. cum materia retractus ut plurimum sit odiosa, perque eam libertas commerciorum valde restringatur; Nisi fortè summa ratio, statutum, vel consuetudo aliud suadeat argum: l. 2. de nundin: l. un. C. us nem. liceat. in emt. spec. quo pertinent ea, quæ de jure protimiseos circa res in portum advectas, domino territorii competente notat Rhetius Disp. de jure Portuum cap. 5.

§. VI. Secundum in ordine prælationis obtinent locum, qui intuitu dominii præsentis [de præterito vid. ib. 7.]

ram directi quam utilis jus retractus quæsitum habent. Et
 quidem intuitu dominii directi jus protiniseos, domino
 emphyteuseos competit per *l. fin. C. de jure emphyt.*: cu-
 jus ratio partim in tacitâ reservatione, quod huic non aliis
 benefacere voluerit, partim in favore consolidationis ut res
 ad pristinam suam naturam redeat consistit. Non autem
 versâ vice idem de emphyteuta dicendum, si Dominus jus
 suum vendat, cum nihil hac de re constitutum reperiat.
 Lynck *Dec. 902.* De domino feudi vid. Stryck, *de S. A. J.*
Disf. VI. cap. 2. §. 10. Ratione utilis dominii agnati in feudis
 quibuscumque præferuntur, 2. *Feud. 9. v. parvò id-*
que speciali ratione ut bona in eadem familiâ, pro ejus
conservatione maneat receptum esse videretur, lucuosum
enim foret majorum prædia in manus extraneorum devo-
luta videre, arg. l. 22. C. de adm. & peric. tutor. Spectantur
 autem hæc dominia quod præferentiam atinet, vel quo-
 ad se invicem, vel intuitu extraneorum. Priori considera-
 tione, agnati in feudo domino, directo potiores sunt,
d. c. 2. F. 9. & 2. F. 26. §. Tertius & sicut in succeden-
do, ita quoque in retrahendo is qui investiturâ
comprehensus est, ob jus beneficiò primi acquirentis
quæsitum & ex voluntate concedentis domino directo
præfertur vid. Lynker Decis. 1203. valet enim hoc in-
 titutu quod Baldus in *l. 1. qu. 43. de rer. div.* scripsit: jus
 vasallis competens, esse quodammodo privativum juris
 illius, quod ratione dominii directi penes concedentem
 remansit. Competit etiam hic retractus proximiori agna-
 to, quamvis feudum non in extraneum sed remotiorem
 agnatum alienatum sit 2. *F. 26. v. precio reddito 2. F. 3.*
v. sed etiam res. Quomodo à jure retractus, jus revo-
 candi feudum differat, docet Strick, *d. l. cap. 1. §. 4.* In
 em-

emphyteusi verò hæcenus dicta secus se habere, & dominum directum si velit, quibuscunque agnatis præferri, cum Tiraquello rectè defendit Sutor. *d. l. 2h. 20. Berlich. Dec. 98. num. 15. per d. C. fin. junct. l. 14. C. de contr. emt. l. 52. pr. fol. matr.* jus enim commune domino prælationem indistinctè tribuit, & consuetudo contra illius dispositionem cognatos ad retractum admittens strictæ interpretationis est, ut in minimo alterius juri speciali officiat. Posteriori casu, & quoad alias retractus species, is qui in jure domini se fundat, præfertur [1] territorialem habenti, cum directi utilesve rerum domini quoad bona illa pro extraneis haberi nequeant, quales tamen solum in *d. l. un. C. non lic. habitat*: excluduntur. Sed & [2] agnati & simultaneè investiti in concursu cum creditoribus feudò sub hæstâ vendito, his potiores sunt, potentius enim ipsorum jus & sic fortius operatur, adjudicatio quoque non aliter nisi firmiori jure salvo facta censenda, vid. Lyncker *Dec. 224.* modò creditoribus satis facere aut id quod alius obtulit in continentibus præstare velint. *Mey. p. 2. Dec. 172.* Porro [3] Dominus emphyteuseos quemlibet vicinum excludit, cum eodem invito novus emphyteuta obrudi non possit, *add. rationes jam alleg.* Eodem jure & pari prærogativa gaudebit emtor cui dominium directum venditum vel cessum, quamvis enim jus prælationis in re emphyteuticaria alteri cedi non posse asserat Sand. *de cess. act. cap. 5. num. 33.* cum sit personale & officibus ipsius domini affixum, hoc tamen exaudiendum de casu si nudum jus prælationis cedatur secus autem erit, si dominium emphyteuseos directum in alterum transferatur, tum enim jus prælationis simul transferri rationis est,

cum illud non raro contingat, ut aliquid quod per se non est cessibile, cum re vel universitate in alium transeat, Add. Brunneman. *de cess. act. cap. 4. num. 3. & 32.* Sicut autem ex dominio privatorum jus protimiscos fluit, ita Carpz. *Dec. 105. 209.* jurisdictionem habenti hanc tribuit prerogativam, quod subditi eidem præ extraneo ex æquitate, ad famulitium obstricti sint, in quâ tamen sententiâ non unâ opus est cautelâ. vid. Manz. *Decis. Palat. Quest. 13.* & ipse Carpzov. *p. 2. C. 51. D. 9. Lib. 1. Resp. 58. 59.*

§. VII. Ratione domini præteriti, illi qui censum sibi reservavit, per extensionem & usus approbationem retractum in re censitica competere asserunt Sutor *th. 124.* Fromman, *Disp. 24. th. 82.* Icti Ienens. apud Richt: *Dec. 76. num. 60.* Schilter *Ex. XVI. ad ff. th. 84.* Quorum tamen sententiâ in jure communi fundata non est, hoc enim câ de re nihil expressit, & l. 2. *Cod. in quib. caus. col. cens.* unice loquitur de colonis censitis omni omnino dominio destitutis, quorum longè alia, quam nostrorum debitorum censuariorum, fuit conditio, Manz. *Decis. Palat. Qu. XI. num. 30. seqq.* Vix quoque Schilterus quando aliquam Domini directi partem penes censum constituentem manere statuit, assensum merebitur, cum plenissimum dominium in censuarium translatum esse constet vid. Colerus *de process. execut. p. 1. c. 10. num. 16.* Quamvis enim censu jam tum constituto adversus morosum & detrectantem debitorem utilis actio confessoria competat Struv. *cum alleg. Ex. 13. th. 53.* Corasius *ad l. 16. ff. de Servitut.* cum tamen ne quidem ob servitutem ullibi retractus concedatur, Lyncker. *Decis. 1278.* nihil inde inferri poterit; Quo intuitu hujusmodi retractum domino census competere regula-

gulariter negandum, cum Lynckero *Resp. LI. num. 78. & illis quos allegat Müller ad Struv. Ex. 23. th. 51.* Quoniam verò prius assertum quorundam locorum observantia & statutorum ordinatione potius innititur idque ob memoriam dominii præteriti & ut res ad pristinam suam naturam redeat, quod Dd. versâ vice ad casum si census vendatur extendunt, & dominum fundi censitici favore liberationis ad retractum admittunt, ut ex Sandio *Lib. 3. tit. 5. def. 3.* refert Stryck *de success. ab intest. Diss. 6. c. 1. §. 7.* Ideò his demum præsuppositis, dominum census, ipsamque censuarium omnibus aliis præferemus. Bocerus: *Diss. 22. conclus. 25.* Knipschild. *de Nobilit. lib. 3. cap. 9. num. 41.*

§. VIII. Multis quoque in locis, is qui partem prædiorum communem censum præstantium possidet, in reliquâ parte retractum habet censiticum die *Zinslösung* & cuilibet emtori præferitur, eò quod integer census singulis prædiis inhæreat & dominus adversus unumquemque possessorem in solidum agere possit, Martin. *de cens. cap. ult. qst. 2. num. 123.* ut adeò huic potius res addicenda, quam extraneus emptor illius periculo admittendus sit, maxime quod publica hic subsit utilitas quæ ex unâ potissimum manu censum præstandum esse, suadet. Et si quidem plures in retractu prædii censualis concurrant ille potior dicendus, qui majorem prædiorum partem jam possidet *arg. l. 34. §. 2. de donat.*, nisi alter duplici jure nitatur Sutor *d. l. th. 98.* Intuitu aliorum verò is qui partem prædii censualis possidet quibuscunque præferitur, uti præjudicio confirmat Lyncker *Decis. 373.* etiam territorialem, & conventionalem obtendentibus Sutor *d. l. thesi 124.* Fromman. *Diss. 24. th. 82.*

IX. Ordinis ratio nos vocat ad retractum territoria-
 lem die *Marcklofung* ejus sedes in *l. un. C. non lic. habitae*
metro. quâ convicanis & eidem metrocomiæ ad scriptis
 (quibus hodie non tam illi die in einem *Ambt* oder *Bez-*
richt seyn uti Schilter *Exerc. 30. ad ff. th. 37.* putat, eò
 quod v. gr. civis adversus rusticum, & vice versa, hoc jure
 uti possit, quamvis sint utrique *unter einem Ambt*/quàm
 potius die in einer *Einwart* *Termincy* oder *Marckung*
wohnen/assimilantur, vid. Manz, *d. l. Quest. XI. num. 7.*)
 ut fundum in extraneum alienatum, retrahere possint, ob
 onera & præstationes publicas ex fundis eò facilius exigen-
 das utilissimo instituto permittitur. Quemadmodum ergo
 hic retractus jure communi introductus, ità tamdiu ob-
 tinebit, donec abrogatus vel non receptus probetur, *Ordin,*
Jud. Aul. Tit. 7. & text. à Lauterb. Exerc. For. 1. concl. 1.
alleg. Et quamvis hodie non adsint metrocomiæ (de qui-
 bus vid. Brunn, *in Comment. ibid.*) urbibus tamen, pagis,
 præfecturis &c. idem jus indulgendum esse, suadet eadem
 quæ subest ratio, add. Stryck, *d. l. cap. 1 §. XI.* unde spe-
 cialibus quarundam regionum statutis confirmatus & in-
 formatus est, nominatim Ducatus Württemberg, ubi in plu-
 res species abit. Habent quoque Nobilitatis Imp. imme-
 diatæ membra, in bonis eidem semel incorporatis, simile
 jus retractus privilegii Cæsareis confirmatum vid. Linnæ-
 us *L. VI. J. P. cap. 3.* Considerantur autem convicanei
 in puncto prælationis [1] in ordine ad se invicem tumque
 vel ut tales simpliciter quos inter locus erit præventioni,
arg. l. 9. & 11. qui pot. in sign. ubi verò nulla temporis prio-
 ritas, nec divisioni locus est, sortis judicio res commit-
 tenda, Fromman, *d. l. th. 8 r.* quod etiam ad res mobiles
 itemq; officia extendit Sutor *d. l. th. 72. 73.* & ad parochianos
 quoad

quoad subfella Ecclesiastica Mevius *Part. 5. Dec. 408.* Vel
 insuper ut consanguinei, vicini &c. & duplex vinculum
 fortius erit *arg. l. 16. de reb. auct. Jud.* Decasu si tantum u-
 xor non etiam maritus jus metrocomiæ habet, an uxor il-
 lud exercere possit, vid. Harpprecht, *Consil. 39. per tot. (2)*
 Considerantur intuitu aliorum ex diversis capitibus retra-
 ctum prætendentium, & tum quidem certum jus hoc spe-
 ciale per subhastationem non tolli, eò quòd rationes *d. l. un.*
 retractum hunc firmantes adhuc militent, & venditio sub
 hastâ sit vera alienationis species *l. 3. C. de execut. rei judic.*
 Judex etiam sub hastâ vendens domini vices gerat *arg. l. 13.*
C. de evict. ideoque licitatoribus omnibus convicanci præ-
 ferendi Philippi *de subhast. cap. 4. comm. 12.* ut & conven-
 tionalem habentibus Fromman. *d. l. th. 86.* consanguineis
 & vicinis Lyncker *Decis. 1067. & 1133.* quod ultimum
 eò magis exinde liquet, dum his jure Romano nullum jus
 retractus competit. Sed quid si infirmius jus habens jam
 retraxerit, an superveniente eò qui potiori jure nititur, ce-
 dere tenetur? affirm. modo intra tempus legale superve-
 niat *arg. l. 86. de acqu. hered. Fromman d. l. th. 86.*

§. X. Excipit species hæctenus recensitas in ordine
 prælationis, retractus ex jure communionis, sociis, sive
 communionem inierint sive in eam inciderint, in parte ex-
 traneo venditâ competens, constitutione Friderici 5. *Feud.*
13. approbatus, & moribus plerarumque regionum Ger-
 maniæ obtinens, ad eò ut mandatum sine clausula desuper
 decerni doceat Mevius *p. 7. Dec. 44.* idemque in fisco rem
 communem vendente obtinere testetur Hefer *de bon. com.*
p. 1. loc. 2. §. 53. cum alleg. Minus rectè itaque Carpzov.
loco quem Struv. Ex. 23. th. 54. allegat, hunc retractum ad
 cohæredes solum restringit, ut in illarum personâ fre-
 quen-

C

quen-

quentius occurrat, (quo tamen *l. 3. C. com. divid.* referenda non est, illa enim non de retractu, loquitur sed quod socius iuste licitando, in re qua commodam divisionem non patitur extraneum à licitatione excludere, vel etiam iudex uni eam rem integram adjudicare possit, *conf. l. 1. C. com. divid. l. 3. de commun. rer. alien. & Struv. Dec. Sabbat. cap. 18. Dec. XI*] Sanè si plures in re communi individua vel commodam divisionem non recipiente concurrant, illi in divisione jus optionis competit, qui majorem illius partem jam possidet *arg. l. 34. §. 2. de donat.* jura enim divisionem in minimas particulas odio habent, Brunn, *ad l. 25. ff. fam. hercisc. num. 10. & ad l. 3. com. divid. num. 14.* modo alterius partes non sunt favorabiliores, hinc frater sorore potior, præsertim ubi res à majoribus ejus profecta *Mev. p. 2. Dec. 51.* natu minor majori, Brunn, *cent. 1. Dec. 87.* liberi prioris matrimonii vitrico. Idem *cent. 3. Dec. 70.* Intuitu aliarum specierum, retractus ex consortio vel communione competens, illis omnibus præfertur *Mev. p. 7. Dec. 205.* etiam conventionali, *ibidem* idque ne quis invitus in communione, ad discordias prona, vivere cogatur.

§. XI. Sequitur institutâ methodo, jus protimefeos ex credito, vigore cujus creditores quando bona debitoris judicati exequendi causâ subhastantur, licitatoribus omnibus præferuntur *l. 16. ff. de reb. auct. jud. possid.* enimvero *Wissenb. ad ff. p. 1. Disp. 36. th. 12.* hanc legem moribus antiquatam existimat, sed hoc in universum asseri nequit, quamvis in Saxonia primus licitator potior sit; Consideramus autem creditores quoque vel inter se, vel quatenus cum aliis in retractu concurrunt, prius quod attinet, ubi alii non creditores jam licitati sunt *l. 2. C. si in caus. judic.* tum ex pluribus creditoribus eandem assumptionem offerentibus,

tibus, ille potior dicendus, cui major summa debetur, *arg. l. 8. C. quando & quib. quart. pars. Brunn. in Com. ad d. l. 16. nisi minoris sumæ creditor simul cognatus sit d. lege & l. 60. de pact.* Intuitu verò aliorum creditor præfertur quidem cognato & per consequens vicino, sed ab eo cui retractus conventionalis constitutus superatur, modo intra tempora subhastationi præfixa interveniat, illo verò elapso, non amplius auditur, sed creditori cui hæc ratione jus plenarium in re subhastatâ quæsitum est, prædium adjudicatur, *Philippi de subhastat. cap. 4. comm. 12. num. 26. Add. Brunn. in comm. d. l. ubi plura de jure præferentiæ quoad hunc retractum.*

§. XII. Pergimus ad retractum conventionalem (in specie sic dictum) quæsitum habentes illosque intuitu prælationis consideramus primò quatenus inter se concurrunt, ubi quidem si jus illud duobus aut pluribus conjunctim promissum, bona commodam divisionem recipientia inter ipsos dividenda *Richter. Dec. 76. num. 105. Besold. conf. 83. si separarim ille hand dubiè potior, cui res primùm tradita l. 15. C. de R. V.* Hujusmodi verò pactum ultra primam venditionem non porrigitur, sed quando hæc processit illud desinit, *arg. l. 89. §. 1. de V. S. Mev. conf. posth. 77. Besold. conf. 251. qst. 2. ubi de retractu toties quoties res vendatur, per pactum constituto.*

§. XIII. Quod verò præferentiam retractus conventionalis intuitu aliarum specierum attinet, duo casus separandi. I. Quando dominus rem suam alienans in casum si illa denuo vendatur retractum sibi reservavit & tum iterum distinguendum an res adhuc sit integra nec ne. Re adhuc dum integrâ non solum creditoribus uti §. 9. vidimus, sed etiam consanguineis (in locis ubi retractus gentilitius

tilitius in bonis non avitis & noviter quaesitis quoque ob-
 tinet) & vicinis ex hoc pacto agens praefertur, quod pra-
 iudicio in terminis loquente, confirmat Lynker *Dec. 7034*.
 Quamvis enim (1) ratio retractus gentilitii in familia con-
 servatione consistens, valide operari videatur, si res alte-
 ri fuerit tradita siue non, & sic tertius contrahendo jus
 quaesitum his auferre non possit; (2) retractus ex capite
 consanguinitatis & vicinitatis respectum habeat ad rem
 ipsam ita ut haec semper & quoecumque tempore maneat
 obnoxia Richter. *Dec. 76, num. 49*. Denique (3) consan-
 guinei ad minimum, in hoc pacto excepti videantur, cum
 probabile non sit aliquem extraneo jus constituisse nisi
 cum exceptione eorum in quos potior amor. *l. 40. §. 1. de
 pact. l. 101. de condit. & demonstr.* indeque concludendum
 videatur consanguineos aut vicinos, tanquam firmiori
 jure subnixos, illi qui jus retractus pacto sibi reservavit pra-
 ferendos esse. Nihilominus tamen quia in concursu plu-
 rium jus saltem ad rem habentium prior praefertur *l. 26.
 ff. locati* utique vero is qui in traditione rei sibi jus potius
 insecuta rursus venditione reservavit, consanguineos &
 vicinos in acquisitione illius juris praecedat, omnino dicen-
 dum, hoc pacto impediri ne quidquam juris quamdiu
 prior agere potest in hos efficaciter ex illa venditione tran-
 seat, maxime cum res hic non ad extraneum plane sed ad
 pristinum suum dominum redeat, qui non aliter eam in
 primum emtorem transulisse videtur quam sub conditio-
 ne ut ad se, casu eveniente, revertatur. Nec obstant in
 contrarium allegatae rationes, prima enim procederet, si
 alius jus consanguineorum non praevenisset; quin si vel
 maxime consanguineis aut vicinis jus aliquod ex prima
 venditione quaesitum foret, illud tamen cum eadem con-
 ditio

ditione, & pacto contractui appposito factum censetur,
 ut ita hâc ratione nemini jus suum auferatur. Ad *secun-*
dam resp: cum hæcenus res ipsa merè passivè se habeat,
 & habilis sit venditorem primum, consanguineos, vicinos,
 & quoslibet alios recipere, nemo autem ex his jus aliquod
 in re nactus fuerit, non potest illa uni magis quam alteri
 obnoxia dici, sed de prioritare aliunde, ut vidimus, statuen-
 dum erit. Quoad *tertiam*, utique emptor in hoc nego-
 rio primum venditorem magis dilexisse videtur quam
 consanguineos, quia aliàs in tale pactum quò horum jus
 impeditur non consensisset, deinde est argumentum à
 non causâ ad causam, neque enim jus retractus ab illius
 amore aut odio, sed à reservatione venditoris & legis di-
 spositione, quæ ob adductas jam rationes venditorem pri-
 mum prætulit, dependet. Quamvis autem Richterus *d.*
l. num. 97. dissentire videatur, ad minimum legalem retra-
 ctum conventionali indistincte præferat, nihil tamen in
 contrarium probat præjudiciû quod adducit, & loquitur
 illud de casu quando v. c. ædes in quibus Titius venditor
 retractum sibi reservavit, ad unum ex cohæredibus primi
 emptoris perveniunt, licet enim ille ultra suam portionem
 cohæredum partes titulo emtionis acquirat, & aliàs divi-
 sio emtionis vicem obtineat *l. 1. C. comm. utr. jud. retra-*
ctui conventionali tamen, quia cohæredes non tam à ven-
 ditione, quam à divisione inceperunt & alia à defuncto
 persona non intelliguntur vid. *Mev. p. 7. Dec. 205. ubi si-*
milis casus locus non erit. & ita quoque intelligendus *Stru-*
vius d. l. th. 49. quando hoc pacto non obstante rem filio
 vendi posse tradit. add. *Mev. conf. posth. 77. num. 27.*

§. XIV. Re verò non amplius integra sed consanguineo
 aut vicino jam tradita, cum ex hoc pacto contractui bonæ

f. in continenti adjecto non nisi actio contractus adco-
 que personalis oriatur *l. 13. § 19. 30. de act. empt. l. 72. de
 contr. emt.* adversus tertium operari aut efficaciter inten-
 tari non poterit. Schilter *prax: analyt: de pacto de retrov.*
p. 3. c. 6. §. 20. Lauterb. *Tract. synopt. de contr. emt. S. 1.*
Mynsing. cent. 6. Obsf. 69. num. 6. ubi de praxi Camera
 Imp. attestatur. Fallunt tamen modo dicta & contra ter-
 tium aliqua dabitur actio (1) quando pro securitate retra-
 ctus hypothecam in re venditâ sibi quis reservavit Lyn-
 cker. *d. Dec. 1034.* Ubi quidem Brann. *in Comm. ad l. 7.*
ff. de distr. pign. Berlich. *p. 2. concl. 40.* Berger *disp. 20. th.*
26. translationem domini in alium, hâc reservatione
 impediri per *d. l. 7. §. 2.* defendunt, cui tamen sententiae
 subscribere non possumus, quin potius hoc pacto non ob-
 stante dominium in emtorem cui res tradita transire pu-
 tamus vid. Lyncker *Dec. 1210.* Jus enim pignoris, quod
 hoc casu primus venditor consequitur, non obstat, quo
 minus plenarium rei dominium in emtorem transeat,
 cum reservatio hypothecæ & aliâs certissimum translati
 domini argumentum esse soleat *Mev. part. 4. Decis. 280.*
 Hic ergo si posthabito pacto protimiscos rem tertio cuidâ
 denuo vendat & tradat dominium quidem transfert, sed
 primo tamen venditori, cui in securitatem retractus hypo-
 theca constituta fuit, contra possessorem actio hypotheca-
 ria salva manet. *l. 12. C. de distract. pign. l. 10. C. de vennss.*
pign. l. 18. §. 2. ff. de pignorat. act. Quod verò *d. l. 7. §.*
2. de distract. pign. attinet, (de cujus sensu & lectione jam
 olim Bartolum inter & Baldum tantam exarlisè conten-
 tionem ut hic propterea fustigatus fuerit, refert Gomez
ad pr. Inst. de action. vid. tamen Fichard in vitis Jurorum,
sub Baldo) illa de casu planè diverso, ubi nimirum credi-
 tor

tor pactus est, ne liceat debitori hypothecam alienare, loquitur, nec quidquam hic in contrarium efficit. vid. Magnif. Dn. Hert. *Op. Tom. 3. Diss. de pacto ne dom. rem alienet §. XI.* Huc pertinet cautela Berlichii, quam p. 1. *Dec. 123.* retractum conventionalem habenti suggerit, ut implorato iudicis officio se in illius rei possessionem mitti perat, & sic contra tertium emtorem muniat, quamvis enim hoc ^{ipsum} nullo jure iurati & allegatos à Berlichio Dd. in aliis terminis loqui scribat Brunnem: *cent. 2. Dec. 7.* ipse tamen in *Comment. ad d. l. 7.* in casu quo promissio des *Vorkaufs* cum hypotheca conjuncta illud admittit. Sed vel maximè (2) fallunt antea dicta, quoties pactum de non alienando juri protimiseos conventionali simul additum tum enim quod punctum juris attinet dominium alienatione subsecurà ad pristinum venditorum redire, sicque eundem omnibus retrahentibus relicto non amplius integrà potiore esse, firmiter persuasum vid. l. 48. de pact. l. f. C. de pact. inter emt. l. 114. §. 15. de legat. 1. l. 77. §. 27. de legat. 2. junct. l. 24. de condit. & dem. l. 9. de manum. l. 32. de usufr. l. 19. de servitut. &c. In cujus sententiæ veritatem nunc quidem altius inquirere, instituti ratio non permittit. Vid. pralaudata Dn. Hertii *Diss. §. 15.* Lauterb. *Colleg. Theor. Pract. tit. de lege commiss. §. 28.* Praxis tamen contrarium constanter fere sequitur, vid. Dd. *ibid. alleg. & Maxp. vol. IV. cons. 29.* Eundem quem clausula de non alienando effectum habet lex commissi, adjecta aut clausula constit. possessoriū vid. Dn. Strick. *de caut. contr. sect. 1. cap. 3. §. 33.* An & juramentum: ita quidem Berlich. *in conclus. alleg. loco* existimat, sed ex fundamento dudum expulso ac si jusjurandum quò pactum confirmatum vim pignoris specialis habeat aut

aut naturam obligationis mutet vid. Merlin. *de pignor. lib. 2. qst. 100.* cum tamen nusquam bona officere in jure legatur, ut ut personam jurantis arctius constringat. [3] Limitationem suggerit Carpov. *Iprud. For. p. 2. C. 32. Def. 12.* quoties tertius emtor sciverit bona ex pacto retractui jam obnoxia fuisse eumq; tunc ex dolo suo conveniri posse, statuit Hanc tamen sententiã de quã an jure civili congruat Struv. *Ex. 23. th. 81.* subdubitat) tum demũ admittendam esse cum Mevio *consil. posth. 19. num. 81.* defendemus, si sequentia tria concurrant. (1.) Scientia certa & qualificata, ut alterum fraudis participem arguat & m. fidem indicet, (2.) inopia venditoris, ut ab eo quod interest rem alienatam non fuisse consequi haud liceat, (3.) ut tempore acceptio- nis possessor sciverit; vid. Groeven *p. 2. concl. 16. num. 5.* Brunn. *adl. p. ff. d. t. Klock. Rel. 104. num. 39.*

§. XV. Restat in comparatione retractus conventio- nalis cum aliis speciebus II. Casus, vid. *Thef. 13.* quando conventio talis cum Domino super re sua inita cujusmo- di pactum locationi frequenter adijci solet **daß wann in den Leyjahren das Haus oder Gut veräußert werden würde daß alsdann der Conductor des Rauffs näch- ster seyn solle.** Mevius *p. 2. Dec. 300. p. 7. D. 205. num. 1.* *ubi in consultum vocat, tale pactum:* Et sanè hæc ratione nec consanguineum nec vicinum excludi posse juri & rationi omnino conveniens arbitror cum alias venditor facili negotio illorum jus inefficax reddere, & bona avita contra intentionem statuti & jus consuetudinarium extra famili- am in aliquem qui nunquam jus in iis habuit, transferre posset. Potius ergo dicendũ quod sicut venditor rem extra- neo vendendo in eumque transferendo, cognatos exclude- re, & horum jus in statu familiae radicatum præripere non potuit (vid. Amplissimi Dn. Pagenstecheri, Illustris Dica- steri;

ferri Marburg, Consilarii Princip. *Justin. l. 2. tit. 1. §. 18.*) ita nec conductori facultatem retrahendi in illorum præjudicium concedere potuerit. Vid. Dn. Stryck, *de S. A. J. Diff. VI. cap. 3 §. 17.* Richter *Decis. 76. num. 96. ubi præjudicium.*

§. XVI. Perginus ad retractum gentilitium, & in ordinem prælationis intenti, ea qua illius vestigium in S. Codice & gentium aliarum moribus attinent, quomodo jure civili per *l. 14. C. de contr. emt.* reprobatus (cum antea circa tempora Constantini M. obtinuisset, uti ex Symmachi epist. probabile fecit Gothofr. *ad l. 7. C. Theod. de contr. emt.*) ut & qua ratione antiquissimis Germanibus introductus & constitutione Fridericianâ *§. Fend. 13.* [quam tamen in Imperio legalem auctoritatem non obtinere, plurimi Dd. statuunt] approbatus, fuerit hæc aliaque ad ejus subjectum & objectum pertinentia qua Dd. passim largâ manu tradunt, nos prætermittimus, & consanguineos retractum quærentes ex methodi lege consideramus (1.) quatenus inter se concurrunt, ubi trita se offert quæstio, an proximior retrahere possit quando res in remotiorem alienata? quàm in genere cum Struv. *Ex. 23. th. 59.* affirm. quamvis enim hoc casu ratio hujus retractus ut res in familiâ maneat, cessare videatur, jus tamen consanguineo retractum concedens non solum familiam, sed & proximitatem in ea convenienter successioni ab intestato respexisse, sicque proximum excludere remotiorem in conflictu defendemus, Vid. tamen Stryck, *d. l. cap. 3. §. 14.* ubi contraria quorundam locorum statuta allegat. Huc pertinet notabilis ille casus quem Martinus Pegasus *vom Verkauf lib. 2. cap. 34.* format: Titius retrahit,
D
est,

hens venditori in quarto gradu consanguinitatis junctus est, nascitur autem intra tempus retractui præfinitum ex venditoris fratris defuncti vidua filius, quæritur an hic Titium à retractu excludere, & ejus nomine res avocari possit? quod affirm. modò tempore venditionis celebrata jam conceptus fuerit cum sic omnia jura in tempus nascendi integra retineat. *l. 3. ff. si pars hered. pet.* Quam tamen limitationem solum in filio ipsius venditoris non alterius cognati admittit Dn. Stryck, *d. l. cap. 3. §. 40.* sed huic etiamsi post venditionem demum conceptus fuerit indistinctè jure transmissionis prælationem concedit; Quæ sententia si facultatem retrahendi jure hereditario per patrem in filium transferri statuamus probabilis evadit, valde dubia autem redditur, quando consideramus quod filius non quâ hæres patris est, & jure ab ipso acquisito sed quâ quilibet de familiâ ad retractum vocetur vid. Struy. *d. l. th. 56.* quomodo enim is, qui tempore instituti à Titio retractus nec dum in rerum naturâ fuit, huic jus quæsitum auferre poterit, *vid. l. 1. §. 8. unde cogn. l. 6. de injust. rupt. irrit. l. 6. de suis & legib.* Reliqua concursum consanguineorum inter se attinentia cum ab aliis & novissimè Dn. Stryck *d. l.* jam satis discussâ sint, nos securè prætermittimus.

§. XVII. Quoad concursum retractus gentilitii [2] cum aliis Speciebus, nil amplius restare videtur, quam ut eundem cum jure congrui & reunionis contendamus; Est autem vicinus consanguineo, ob fortissimum sanguinis vinculum omninò inferior dicendus, quamvis enim cum Afflicto Besoldus *conf. 277. num. 25,* contrarium asserat, ejus tamen rationibus oppidò infir-

infirmis satisfecit Richter. *d. l. num. 28.* add Lyncker. *Decis. 1136.* cui accedit quod etiam in sæpius memorato textu *5. Feud. 13.* eidem postponantur, quamvis enim Constitutionē illam in Imperio vim juris communis non habere largiamur, illā tamen auctoritate privari non poterit, quā jus civile inter populos, a quibus haud receptum, suspicitur. Ubi verò non simplex adest vicinitas, sed ad reunionem partis olim contiguæ insimul agitur consanguineum omnino excludere vid. Lyncker. *d. Deci ubi præjudicium* maxime ob utilitatem fisci & tributorum. Schilter. *Ex. ad ff. 30. th. 36.* Illud denique addimus, quod quamvis retractum gentilitium generali in mundo consuetudine obtinere scribat Brunn. *ad d. l. 14. C. de contr. emt.* cum tamen multa in Imperio sint loca ubi nulla ejus ratio haberetur in dubio ejus observantiam ab allegante omninò probandam esse, Hahn *de contr. emt. num. 6.* Lyncker *Decis: 1265.* Strick. *d. l. Cap. 1. ibique alleg. præjud.*

§. XVIII. Agmen claudit retractus ex capite vicinitatis quando non extantibus, aut nolentibus consanguineis vicinus ad rem immobilem alienatam, ab extraneo redimendam vigore consuetudinis quæ ab allegante itidem probanda, admittitur. Et quidem si plures sint vicini, is qui ex majore parte vicinus est præfertur Sand. *lib. 3. def. 5. Dec. 9.* cum discrimen etiam modicum ad incommoda cummunione vitanda sufficere debeat. Sin autem ex minori parte vicinus pariter sit emptor, ob duplex jus alteri præferetur Sand. *d. l. Hüber ad ff. rubr. de jure retract. th. 21.* Inter pares, utrinque vicinos locus erit præventioni. Ad instat vicini suc-

cessorem in officio quoad supellecilem antecessoris sui emendam potiore esse tradit, Brunn. *Jur. Eccles. lib. 2. cap. 15. §. 6.* Hæc pro instituti ratione ut aliquale studiorum specimen, iussu Parentis mei, ederem de diffusâ hæc materiâ dixisse sufficiat, Tu Lector Patrone & Amice hosce meos conatus æqui bonique consule, & à maturioribus annis ubi Deus iis frui, & studia per biennii spatium in illustri hæc Academia exulta, absolvere clementer concesserit, maturiora quoque expecta.

COROLLARIA.

I.

Quæ primas Francorum sedes, in Franconia, quarunt, perinde errant ac si cum Greg. Tiron. lib. 2. cap. 9. eosdem è Pannonia digressos, dicerent.

II.

Certum enim regionem illam olim non Franconiam dictam sed partem Alemannia fuisse, & demum post famosam Clodovæi victoriam annumque 496. novum nomen accepisse.

III.

Francos non à libertatis studio, sed ab antiquâ voce Germ.

Germ. Branghe asperum, ferox, notante, denominatos Wendel. in Glossar. existimat, qua conjectura inde probabilis evadit, quod jam apud Aimoinum lib. 1. cap. 1. aliosque S. R. G. ejus fundamentum reperiatur.

IV.

Imperium Rom. Germ. re ipsa est Francorum regnum, ut ut splendore caractere sit insignitum.

V.

Non ergo lacinia est antiqui illius Romani, quod crevit sub Augusto, stetit sub Trajano, desit in Augustulo.

VI.

Fuitque primis temporibus etiam sub Saxon. Imp. & deinceps ad Conradum III. usque non electivum, nec mixtum sed mere successivum.

VII.

Injusta Judicis sententia absolutus, sin alteri nihilominus per errorem solvat conditionem habet indebiti Diss. Comp. Lauterb. pag. 202.

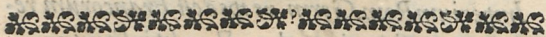
VIII.

VIII.

*Actionis Publicanae fundamentum non est
fictum dominium sed qualificata possessio.*

IX.

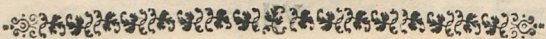
*Venditori competit remedium legis 2. C. de
R. V. etiamsi res apud emptorem perierit.*

Pugnat Ictiferis pubes dum Martia telis
Ingenio certant officiiisque Scholæ
Præmia sunt illic mutilatio vulnera cades.
Hic falsum falvis partibus omne cadit.
Hanc magis humanam sequeris quod Amice, palæstram
Gratulor & constans auguror inde decus

*Honoris & benevoli affectus testandi causa
apposuit.*

C. de RUMOHR
Eques Hols.

Ingenium, ars, usus, nihil insuperabile norunt,
His Sophie, his Leges, his Sacra cuncta patent,
Hæc Tibi, Christiade, cum consent omnia, quis non
Cernit ad eximium Te præperare decus,

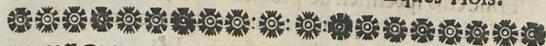
Perge

☼ (o) ☼
Perge ita supremi sub Numinis ire favore,
Non patitur gratis se Themis alma coli.

*Hisce Eruditissimum Dn. Authorem
gratulabundus excipit.*

W. de AHLEFELDT

Eques Hols.

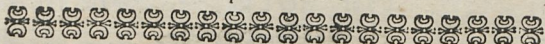

Uff Schweiß und Fleiß folgt Ruhm/nach Krieg und Sie-
gen Ehr/
Die Last bekron't die Lust; und wann auch das nit wer/
So bleibt doch diß gewis: nach Kunst/ Fleiß und Studiren
Erblickt man erst den Kranz darmit man sich kan zieren.
Den hält auch jetzt Herr Christ der werthe Musen Sohn/
Glück zu denn zu dem Ruhm! Glück zu zur Ehren Kron.

*Dem Herrn Autori, wolte hiermit wohl
meynend gratuliren*

Hermann Wilhelm Wolff
de GUTENBERG,

Eques Hassius.

Um cathedram Themidos denuo conscendis,
Amice,
Multorum votis *gratulator* addo meum.

JOH. HENRICH BECKER,

LL. Stud. Dusseldorpiensis.

Hacte-

HActenus assidue doctarum Sacra Sororum
 Perlustravisti, *suavis Amice*, satis.
 Non mens curarum, quæis gaudent artis amantes,
 Mutavit mentem; Non onerosa satis
 Te protul absentis revocarunt tempora mesis,
 Nec Telassavit grande laboris onus.
 Hinc jam Doctorum Te ascendere cerno Cathedram,
 Hinc edis specimen de probitate Tuâ,
 De studiis summis, quibus huc intendere mentem
 Mens fuit, & Legum jura resolvis. Jo!
 Perfata Thespiadum Lux præstans, perge, Sororum,
 Ac defende Tuas cum gravitate Theses,
 Interea *Domino Genitori* grator amando,
 Cujus adimplendo spem bene gratus eris.
Grator & ipsi Tibi de fedulitatis honore,
 Tempora qui cingit: *Grator & ipse Tibi!*

Ita De Mno AVtorI a CCLnebat

J. H. SCHOTTE, LL. Stud.
 Grebensteinensis Hassus.

Märburg, Diss., 1708-78

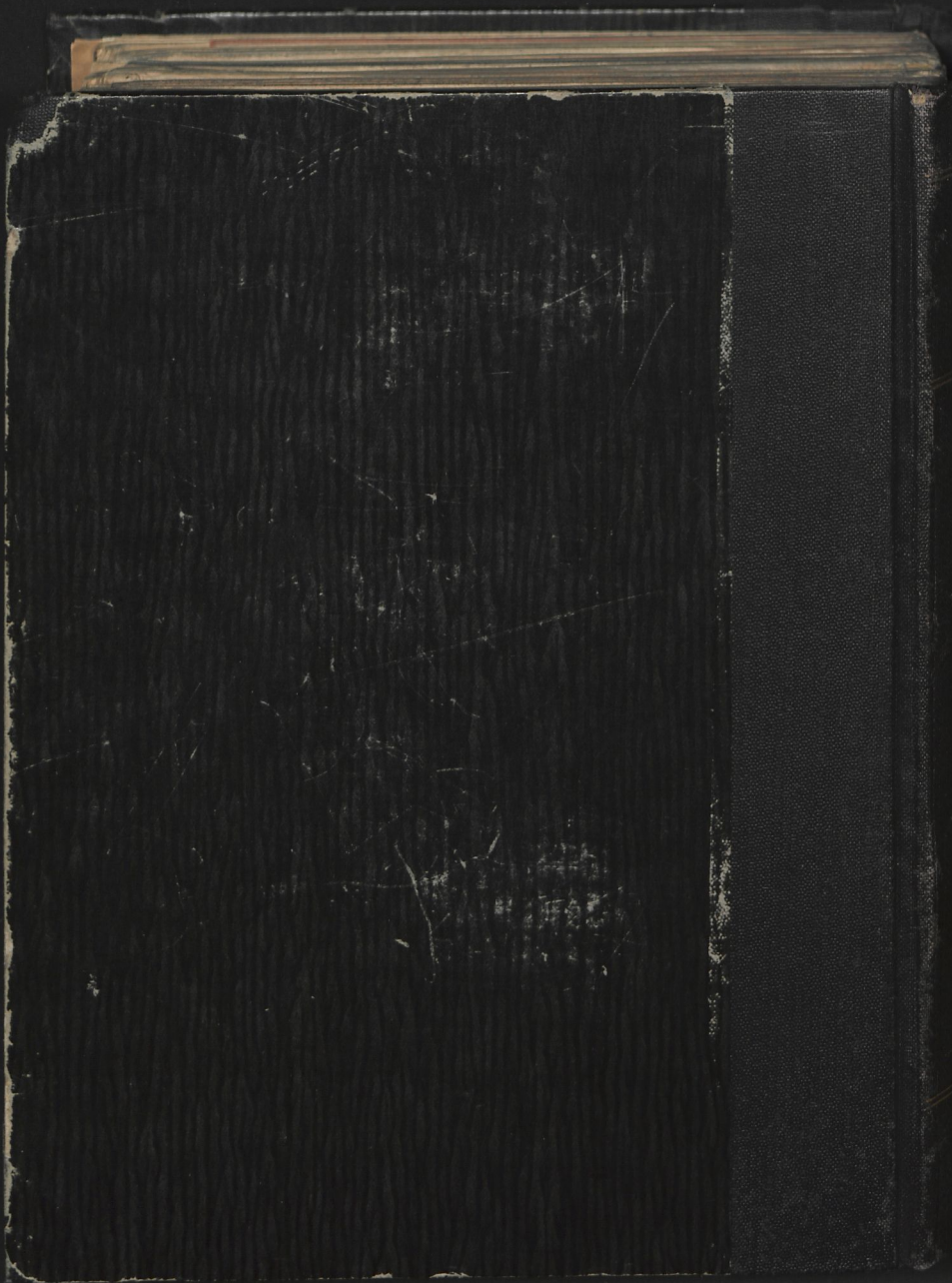
f

TA-70L

nur 6 verknüpft

VP18

21

DIS
THEO
UT
VER

1861/2

ASSIST
In Inchy

IOHA

J. u. L. &
MOR.

KONERIED.
UNIVERS.
ZVHALIE

ERNE

Typis exprimcl

num. 220

DICA
IA 1709
TICUM
DI
HEN
2
GRATIA
rburgen
O
ELM
AORDIN.
NARI,
X
IRIST,

Acad. Typogr.